

Egyháztörténeti konferenciát rendeztek a Veszprémi Érseki Hittudományi Főiskolán

2016. szeptember 8. csütörtök 10:40

„Impavide inter ruinas» – A veszprémi egyházmegye 1945 és 1972 között” címmel augusztus 24–25-én egyháztörténeti konferenciának adott otthont a főiskola.

KÉPGALÉRIA – kattintson a képre!

A Veszprémi Érsekség Egyháztörténeti Bizottsága szervezte a konferenciát, amely a testület harmadik tudományos szimpóziuma volt. A rendezvényt Varga István, a veszprémi hittudományi főiskola rektora nyitotta meg, fővédnökként Márfi Gyula érsek és Némédi Lajos alpolgármester köszöntötte a résztvevőket.

A konferencia című Bánáss László püspök (1945–1949) latin jelmondatát választották a szervezők. A *„Rendületlenül a romok között”* cím arra utal, hogy a második világháború anyagi, emberi és erkölcsi értelemben is mély nyomot hagyott az egyházmegye életében. Az újjáépítés a front átvonulása után azonnal megkezdődött, azonban a kibontakozó politikai fejlemények a kezdetektől meghatározták ennek lehetőségeit. Az egyház vagyoni helyzetét a „földreform” végrehajtása során sokszor az érintettek nélkül rendezték, ezzel anyagilag lehetetlenítették el az egyház működését. Az 1945 és 1950 között hozott számos, az egyház életét korlátozó rendelkezés – a katolikus egyesületek és sajtó felszámolása, az iskolák államosítása, a hitoktatás megszüntetése, a szerzetesrendek működési engedélyének visszavonása, az internálások és a börtönbüntetések – eredményeként és a formailag vallásszabadságot biztosító új, 1949-es alkotmány ellenére a hitélet a templomok falain belülre szorult.

A következő püspök, Badalik Bertalan (1949–1957) éveire a legsúlyosabb egyházüldözés volt jellemző. Az Állami Egyházügyi Hivatal 1951-ben hozta létre a hatalom, ugyanebben az évben született meg az egyházi hivatalok betöltését szabályozó első törvényerejű rendelet, és ekkor szerveződött meg a papi békemozgalom is. Az egyházmegyét különösen sújtotta a veszprémi szeminárium 1952-ben történt bezárása, illetve Badalik püspök 1957 augusztusában bekövetkező internálása. Az állam a társadalom és ezzel párhuzamosan az egyház életének minden szegmensére közvetlen és erőszakos befolyást gyakorolt.

A korszak harmadik főpásztorra Klempa Sándor Károly egykori premontrei szerzetes volt, aki apostoli kormányzóként irányította az egyházmegyét (1959–1972). A kádári puha diktatúra máig ható változásokat hozott a társadalom hitéletében. Olyan generációk nőttek ekkor fel, amelyek már beleszülettek a vallástalanított „létező szocializmusba”, így nem rendelkeztek összehasonlítási alappal a megelőző időszakra vonatkozólag. Az elbukott 1956-os forradalom pedig megmutatta, hogy változásra a legcsekélyebb remény sincs; az így kialakult kényszerű modus vivendi legjellemzőbb példája maga Klempa személye volt.

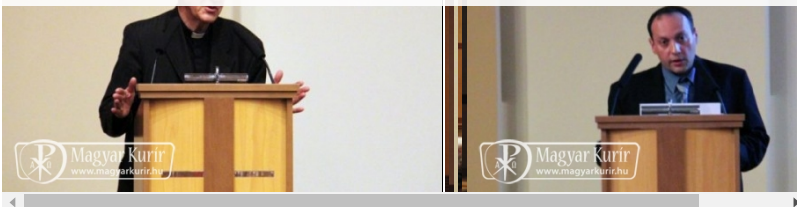
A konferencia előadói között ott voltak az országos és megyei levéltárak korszakkal foglalkozó levéltárosai, az MTA Történettudományi Intézete, illetve a Nemzeti Emlékezet Bizottsága munkatársai, valamint helyi kutatók és egyetemi hallgatók is. Ők a rendezvény első napjának estjén a püspöki palota pincéjében borkóstoló keretében ízelethették meg a főegyházmegye borait.

A két nap során elhangzott előadásokat a szervezők ígérete szerint tanulmánykötetben jelentetik meg. Így történt ez a tavalyi konferencia anyagával is, amelyet „Nehéz időkben dönteni kell” – A veszprémi püspökség a második világháború idején címmel a mostani rendezvény keretében mutattak be a közönségnek. A konferenciát a Nemzeti Kulturális Alap, az 1956-os emlékévi rendezvényeit koordináló Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Közhasznú Alapítvány, valamint Veszprém Megyei Jogú Város Önkormányzata támogatásával valósította meg a Veszprémi Főegyházmegye.

Forrás és fotó: Veszprémi Főegyházmegye

Magyar Kurír

KAPCSOLÓDÓ KÉPGALÉRIA

Kövesse a Magyar Kurírt a Facebookon is!

© Híreink csak a szerkesztőség engedélyével, „Magyar Kurír” forrásmegjelöléssel használhatók fel.